

HET KLEINE CAFE AAN DE HAVEN

De avondzon valt over straten en pleinen,
de gouden zon zakt in de stad.
De mensen die moe in hun huizen verdwijnen,
ze hebben de dag weer gehad.
De neonreclame die knipoogt langs ramen,
het motregent zachtjes op straat.
De stad lijkt gestorven, toch klink er muziek,
uit een deur die nog wijd openstaat.

*Daar in dat kleine café aan de haven,
daar zijn de mensen gelijk en tevrede.
Daar in dat kleine café aan de haven,
daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.*

De toog is van koper toch ligt er geen looper,
de voetbalclub hangt aan de muur.
De trekkast die maakt meer lawaai dan de jukebox,
en 'n pilsje is er niet duur.
Een mens is daar mens, rijk of arm, 't is daar warm,
geen monsieur of madam maar wc.
Maar, 't glas is gespoeld in het helderste water,
ja het is daar een heel goed café.

Refrein:

De wereldproblemen,
die zijn tussen twee glazen bier opgelost voor altijd.
Op de rand van een bierviltje staat daar je rekening,
of je staat in het krijt.
Het enige wat je aan eten kan krijgen,
dat is daar een hard gekookt ei.
De mensen die zijn er gelukkig gewoon,
ja de mensen die zijn daar nog blij.

Refrein:

Refrein:

Finale liedjes.

WIERINGEN

Wie wil er mee naar Wieringen varen,
's morgensvroeg al in de dauw.
Met een mooi meisje van achttien jaren,
dat zo graag naar Wieringen wou.

*Schipper, ik hoor de hanen kraaien,
schipper, ik zie de vlaggetjes waaien.
Stuurman laat je roer maar gaan,
dan zullen we spoedig op Wieringen staan.*

Meisje je hebt heus niets te vrezen,
varend op de Zuiderzee.
Weldra zal je op Wieringen wezen,
want de wind waait met ons mee.

Refrein:

En toen we daar op Wieringen kwamen,
zagen wij zoveel boeren staan.
Die daar het spek met lepels aten,
daarvoor zou je naar Wieringen gaan.

Refrein:

Straks in de herberg "t Vergulde poortje",
daar verkopen ze brandewijn.
Een potje vol, al om een oortje,
suiker en kaneel erbij.

Refrein:

En toen we weer van Wieringen gingen,
was ons scheepje zwaar be-lâân.
Tonnen vol spek, om van te zingen,
daarvoor zou je naar Wieringen gaan.

Refrein:

STUURMAN LAAT JE ROER MAAR GAAN
DAN ZULLEN WE SPOEDIG OP WIERINGEN STAAN. 2 X

DE KLOK VAN ARNEMUIDEN

*Als de klok, (Bim Bam) van Arnemuiden.
Welkom thuis, (Bim Bam) voor ons zal luiden.
Wordt de vreugde soms, vermengd met droefenis.
Als een schip op zee gebleven is.*

Wend het roer, wij komen thuis gevaren.
Rijk was de buit, maar lang en zwaar de nacht.
Land in zicht, en onze ogen staren.
Naar de kust die, die lokkend op ons wacht.

*Als de klok, (Bim Bam) van Arnemuiden.
Welkom thuis, (Bim Bam) voor ons zal luiden.
Wordt de vreugde soms, vermengd met droefenis.
Als een schip op zee gebleven is.*

Rijke zee, waarvan de vissers dromen.
Want jij geeft brood, aan man en vrouw en kind.
Wrede zee, jij hebt zoveel genomen.
In jouw schoot, rust menig trouwe vrind.

*Als de klok, (Bim Bam) van Arnemuiden.
Welkom thuis, (Bim Bam) voor ons zal luiden.
Wordt de vreugde soms, vermengd met droefenis.
Als een schip op zee gebleven is.*

Jong en oud, wij zullen blijven varen.
Geen rust voor ons, steeds weer het zeegat uit.
Trots en stoer, doorstaan wij de gevaren.
Tot ook eens, voor ons de doodsklok luidt.

*Als de klok, (Bim Bam) van Arnemuiden.
Welkom thuis, (Bim Bam) voor ons zal luiden.
Wordt de vreugde soms, vermengd met droefenis.
Als een schip op zee gebleven is.*

a capella:

Als een schip op zee gebleven is.